

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Ondřeje Sekvarda v právní věci žalobkyně: **Tesco Stores ČR a.s.**, se sídlem Vršovická 1527/68b, Praha 10, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem Květná 504/15, Brno, proti rozhodnutí ústředního inspektorátu žalované ze dne 24. 6. 2016, čj. SZPI/BA 152-19/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2020, čj. 10 A 153/2016-60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla kasační stížností shora označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované specifikovanému v záhlaví a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být věcně projednána; přitom shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí § 40 odst. 2 s. ř. s., dle kterého končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dle § 40 odst. 4 je lhůta zachována, „*bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[5] Z doručky založené na č. l. 66 spisu městského soudu je zřejmé, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen prostřednictvím datové schránky ve středu 25. 3. 2020, kdy se přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byla středa 8. 4. 2020. Stěžovatelka zaslala Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost prostřednictvím datové schránky až 9. 4. 2020, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro její podání.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl pro opožděnost (§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Stěžovatelka za kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, aniž by jejímu odmítnutí předcházelo jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 stejného zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. června 2020

Petr Mikeš
předseda senátu